

PERSEPSI GURU TENTANG KELEMAHAN STRUKTUR RUANG FIZIKAL SEKOLAH KEBANGSAAN PULAU GAYA TERHADAP INSIDEN JENAYAH DALAM KAWASAN SEKOLAH
TEACHERS' PERCEPTIONS ON THE WEAKNESSES OF THE PHYSICAL SPACE STRUCTURE OF PULAU GAYA NATIONAL SCHOOL ON CRIME INCIDENTS IN THE SCHOOL AREA

ROSDIANA BETARE¹
NOR-INA KANYO²

¹*Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, Universiti Malaysia Sabah,
Jalan UMS, 88400 Kota Kinabalu, Sabah*

²*Institut Kajian Asal Orang Borneo (BORIIs), Universiti Malaysia Sabah,
Jalan UMS, 88400 Kota Kinabalu, Sabah*

Corresponding author: rosdiabetare95@gmail.com¹

Tarikh dihantar: 6/2/2021 / Tarikh diterima: 29/6/2021

ABSTRAK Keselamatan sekolah merupakan salah satu indikator kepada kemajuan sekolah dan menjadi aspek terpenting dalam pengurusan sekolah kerana ia boleh mencegah daripada sebarang insiden seperti kemalangan, kebakaran, jenayah, gangguan dan sebagainya. Penggunaan teknologi maklumat dan komunikasi pada abad ke-21 ini dapat dilihat semakin meluas, sama ada dalam bidang perniagaan, pembangunan dan keselamatan di kawasan sekolah. Selain itu, pihak kerajaan telah melakukan pelbagai inisiatif untuk meningkatkan keselamatan di kawasan sekolah dengan melaksanakan pelbagai dasar dan program. Misalnya pada tahun 1976 hingga 2000, Kementerian Pelajaran Malaysia (KPM) telah mengeluarkan beberapa pekeliling berkaitan keselamatan sekolah yang menekankan keperluan pihak pengurusan sekolah bagi memastikan keselamatan pelajar adalah terjamin ketika berada dalam ruang kawasan sekolah, terutamanya di makmal sekolah, bangunan sekolah, padang permainan dan sekitar sekolah. Kajian tentang keselamatan sekolah dalam aspek jenayah penting untuk diteliti bagi memastikan warga sekolah berada dalam keadaan selesa dan selamat. Tujuan utama penulisan artikel ini adalah untuk membincangkan persepsi guru tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal sekolah terhadap insiden jenayah di kawasan sekolah. Analisis kekerapan dan min merupakan analisis yang digunakan untuk mengukur sejauhmana kelemahan struktur ruang fizikal mempengaruhi masalah jenayah di sekolah Pulau Gaya. Terdapat tiga ruang yang dinilai dan digunakan sebagai pengukur kepada implikasi kelemahan struktur ruang fizikal sekolah, iaitu ruang bilik darjah, bilik guru dan persekitaran sekolah. Persepsi tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal sekolah terhadap insiden jenayah ditunjukkan

dan dikategorikan mengikut ruang yang sama. Seramai 46 responden yang digunakan sebagai sampel dalam kajian ini. Borang soal selidik merupakan instrumen yang digunakan untuk mengumpul data yang berkaitan dengan kelemahan struktur ruang fizikal Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya terhadap masalah jenayah. Data yang diperolehi kemudiannya dikumpul dan dianalisis menggunakan analisis kaedah kekerapan dan min dan hasilnya menunjukkan bahawa jenayah yang paling tinggi ialah kecurian harta benda sekolah, pecah masuk, kecurian barang hak milik guru dan kecurian dokumen sekolah. Walau bagaimanapun, keadaan di kawasan sekolah masih terkawal kerana terdapat langkah keselamatan yang dilakukan dari pihak sekolah dan polis.

Kata kunci: Persepsi, implikasi, kelemahan, struktur ruang, fizikal, jenayah, sekolah, Pulau Gaya.

***ABSTRACT** School safety is one of the indicators to the progress of the school and is the most important aspect in school management because it can prevent from any incidents such as accidents, fires, crime, harassment and so on. The use of information and communication technology in the 21st century can be seen to be more widespread in the field of business, development and security in school areas. In addition, the government has undertaken various initiatives to improve security in school areas by implementing various policies and programs. For example, in 1976 to 2000, the Ministry of Education Malaysia issued several circulars on school safety emphasizing the need for school management to ensure the safety of students when in school areas, especially in school laboratories, school buildings, playgrounds and around schools. Studies on school safety in the aspect of crime are important to study to ensure that school people are comfortable and safe. The main purpose of writing this article is to discuss teachers' perceptions about the implications of the weaknesses of the physical space structure of the school on the incidence of crime in the school area. Frequency and mean analysis is an analysis used to measure the extent to which the weaknesses of the physical space structure affect the crime problem in Pulau Gaya schools. There are three spaces that are evaluated and used as a measure to the implications of the weaknesses of the physical space structure of the school, namely the classroom space, teachers' room and the school environment. Perceptions about the implications of the weaknesses of the school's physical space*

structure on crime incidents are shown and categorized according to the same space. A total of 46 respondents were used as a sample in this study. The questionnaire is an instrument used to collect data related to the weaknesses of the physical space structure of Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya on the problem of crime. The data obtained were then collected and analyzed using frequency and mean method analysis and the results showed that the highest crimes were theft of school property, break-in, theft of teacher property and theft of school documents. However, the condition of the school area is still under control due to security measures taken by the school and the police.

Keywords: *Perception, implications, weaknesses, spatial structure, physical, crime, school, Gaya Island.*

PENDAHULUAN

Keselamatan sekolah merupakan salah satu indikator kepada kemajuan sekolah dan menjadi aspek terpenting dalam pengurusan sekolah kerana ia boleh mencegah daripada sebarang insiden seperti kemalangan, kebakaran, jenayah, gangguan dan sebagainya (Norlia & Sofean, 2006). Terdapat beberapa inisiatif yang dilakukan oleh kerajaan dalam meningkatkan keselamatan sekolah misalnya pada tahun 1976 hingga 2000, KPM telah mengeluarkan beberapa pekeliling berkaitan keselamatan sekolah yang menekankan keperluan pihak pengurusan sekolah bagi memastikan keselamatan pelajar adalah terjamin ketika berada dalam ruang kawasan sekolah terutamanya di makmal sekolah, bangunan sekolah, padang permainan dan sekitar sekolah. Pada tahun 2000, KPM telah mengeluarkan sekali lagi surat pekeliling bagi meningkatkan pelaksanaan dasar sekolah selamat. Langkah ini bertujuan untuk menunjukkan keprihatinan kerajaan terhadap keselamatan staf dan pelajar di sekolah daripada ancaman bahaya yang diwujudkan oleh faktor ruang persekitaran, prasarana dan manusia. Terdapat 30 buah sekolah di seluruh Malaysia telah dipilih untuk menjadi sekolah perintis bagi proses pelaksanaan dasar berkenaan. Terdapat lima indikator untuk membina sekolah selamat, iaitu penyelenggaraan bangunan sekolah, kebersihan sekolah, persekitaran sekolah yang bebas daripada gangguan, dasar disiplin yang konsisten dan ditadbir dengan adil dan budaya hormat (Kementerian Pelajaran Malaysia, 2002). Memandangkan bilangan sekolah semakin bertambah di Malaysia, maka

pengendalian pengurusan sekolah juga semakin tidak menentu menyebabkan pemantauan keselamatan sekolah semakin berkurangan. Bebanan tugas guru yang semakin bertambah juga menyebabkan isu keselamatan menjadi hal yang kurang diberi perhatian dan tugas ini hanya diserahkan kepada penjaga keselamatan untuk menyelesaikan masalah yang dihadapi. Pada tahun 2002 juga, KPM telah melaksanakan Program Sekolah Selamat yang bertujuan untuk meningkatkan dan mewujudkan budaya selamat di sekolah dan persekitaran yang berterusan dengan mendapat sokongan daripada ibu bapa dan masyarakat sekeliling. Pelancaran program ini merupakan usaha bersungguh-sungguh yang ditunjukkan oleh pihak kerajaan melalui persediaan buku *Konsep dan Manual Sekolah Selamat* yang akan diedarkan di semua sekolah di Malaysia. Amalan sekolah selamat ini telah dilaksanakan sejak dahulu lagi, namun demikian hanya garis panduan yang diedarkan di semua sekolah dan dilaksanakan sebagai peraturan keselamatan sekolah (Marinah Awang & Norhazwani Suyantob, 2017). Oleh itu, isu keselamatan sekolah seharusnya diberi perhatian yang serius kerana banyak sekolah yang mempunyai pelbagai faktor yang berbeza yang boleh mengundang pelbagai salah laku jenayah. Hal ini demikian kerana, insiden-insiden yang tidak sepatutnya berlaku misalnya kemalangan dan jenayah yang berpunca salah satunya disebabkan oleh struktur ruang fizikal sekolah yang tidak kondusif menyebabkan sekolah menjadi ancaman kepada tempat salah laku perlakuan jenayah.

SOROTAN LITERATUR

Sekolah merupakan sebuah institusi yang didirikan daripada bangunan dan digunakan oleh warga sekolah yang terdiri daripada golongan guru, murid, staf sokongan dan staf swasta untuk tujuan pengajaran dan pembelajaran (Sambasivam.S, Karupiah K, Subramanian K, Praveena & Abidin, 2017). Keselamatan sekolah merupakan isu yang amat sensitif dan perlu diberi perhatian khusus kerana isu ini mempengaruhi keselamatan nyawa, harta benda dan kualiti pendidikan dalam sesebuah organisasi pendidikan. Pihak KPM telah mengeluarkan beberapa Surat Pekeliling Ikhtisas (SPI) berkenaan keperluan pihak pengurusan sekolah bagi memastikan keselamatan pelajar semasa berada dalam kawasan sekolah. Selain daripada KPM, Kementerian Kesihatan Malaysia (KKM), agensi lain seperti Jabatan Keselamatan dan Kesihatan Pekerjaan (DOSH) dan Institut Keselamatan dan Kesihatan Pekerjaan Kebangsaan (NIOSH) turut mengambil berat isu keselamatan ini dan

menyediakan pelbagai pelan dan garis panduan untuk menjamin keselamatan (Wan Sabri, 2012). Menurut Zakaria dan Ismail (2014), keselamatan dalam konteks sekolah adalah meliputi aspek keselamatan bangunan, peralatan dan kemudahan sekolah. Menurut Norlia dan Sufean (2006), keselamatan sekolah ialah sekolah yang terhindar daripada kemalangan yang disebabkan oleh kerosakan bangunan dan prasarana, kebakaran yang disebabkan oleh litar pintas dan kebocoran gas, penyakit berjangkit, kecuaiian manusia dalam mengendalikan peralatan serta tingkah laku jenayah manusia. Berdasarkan kenyataan tersebut, dapat disimpulkan bahawa kesedaran tentang amalan keselamatan merupakan satu perkara yang penting kepada majikan, iaitu guru besar dan juga guru serta pelajar bagi memastikan keselamatan di kawasan sekolah terjamin serta dapat mengurangkan risiko kemalangan. Walau bagaimanapun, menurut Husna, Hassan, Makhtar, Subki, Hamzah dan Ismail (2017), pembangunan sumber manusia berkaitan keselamatan pekerjaan dalam sektor pendidikan di Malaysia kurang diberikan perhatian secara menyeluruh. Fakta ini selari dengan kes-kes menggugat keselamatan sekolah yang mendapat liputan luas dalam media massa akhir-akhir ini (*Metro*, 2017). Isu keselamatan sekolah ini semakin meruncing sehingga Kerajaan Malaysia mengarahkan supaya pengurusan keselamatan sekolah dijadikan *Key Performance Index* (KPI) bagi guru besar (*The Star*, 2014). Guru besar sebagai pentadbir sekolah bertanggungjawab sepenuhnya terhadap keselamatan warga sekolah. Walau bagaimanapun, masih ada juga segelintir guru besar yang kurang proaktif, kurang kreatif, kurang inovatif dan sering kali hilang fokus kepada matlamat pengurusan sebenar (Azlin, 2006). Keadaan ini mengakibatkan sekolah masih kurang selamat dan terdedah kepada pelbagai ancaman keselamatan walaupun pelbagai program keselamatan dan sistem penarafan sendiri keselamatan telah diperkenalkan.

Tambahan lagi, menurut Flannery dan Huff (1990), keselamatan sekolah bergantung kepada penyeliaan dan pemantauan tingkah laku pelajar yang berkesan. Namun begitu, keselamatan sekolah juga dapat ditingkatkan menerusi persekitaran yang selamat dengan mengadakan program-program untuk membantu pelajar yang bermasalah emosi dan tingkah laku. National Association of School Psychologists (1991) di Amerika Syarikat pula menyatakan bahawa sekolah yang selamat mestilah mempunyai dan menyediakan langkah-langkah pencegahan yang proaktif, mempunyai

persekitaran fizikal yang selamat, pengawal keselamatan yang bekerjasama serta mempunyai jaringan rangkaian keselamatan yang baik. Sekolah yang selamat menurut Knoff dan Batsche (1995) melalui kajiannya ialah sekolah yang melaksanakan penguatkuasaan peraturan yang jelas dan menjalankan penegasan kepada dasar yang adil iaitu tiada elemen prejudis dan diskriminasi. Pembentukan peraturan dan dasar yang dilaksanakan antara pihak sekolah dengan komuniti dan pelajar mestilah secara kolaboratif. Persatuan pelajar yang diwujudkan di sekolah hendaklah memainkan peranan yang penting dalam membina peraturan sekolah.

METODOLOGI

Sumber primer dan sumber sekunder digunakan dalam kajian ini untuk mendapatkan data yang terperinci berkaitan dengan implikasi kelemahan struktur ruang fizikal Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya terhadap masalah jenayah. Antara sumber primer yang digunakan dalam kajian ini ialah borang soal selidik yang diedarkan sebanyak 46 set borang kepada guru sekolah dan staf am di Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya, manakala sumber sekunder yang digunakan dalam kajian ini adalah melalui capaian internet, iaitu dengan melayari laman sesawang yang berkaitan dengan isu yang dikaji seperti melakukan sorotan kajian dalam jurnal, artikel dan laporan akbar. Sumber kajian kepustakaan berkenaan ruang, fizikal sekolah, keselamatan dan jenayah juga digunakan dalam kajian ini dengan merujuk tesis dan buku rujukan di Perpustakaan Universiti Malaysia Sabah. Di samping itu, perisian SPSS versi 20 juga turut digunakan dalam kajian ini di mana data yang telah dikumpul dianalisis menggunakan kaedah statistik melalui analisis kekerapan dan min. Terdapat dua soalan yang terkandung dalam kajian ini, iaitu berkenaan demografi responden dan implikasi kelemahan struktur ruang fizikal Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya terhadap masalah jenayah.

HASIL DAN PERBINCANGAN KAJIAN

Latar Belakang Responden

Terdapat sembilan aspek demografi responden yang dinyatakan dalam kertas kerja ini, iaitu tempat tinggal, jantina, umur, bangsa, agama, tahap pendidikan, status pekerjaan, pendapatan bulanan dan taraf perkahwinan.

Jadual 1 Demografi responden

Latar Belakang Responden	Peratus (%)
TEMPAT TINGGAL	
Bandar Kota Kinabalu	89
Pulau Gaya	8.7
Lain-lain	2.2
JUMLAH	100
UMUR	
25-30 Tahun	15.2
31-35 Tahun	4.3
36-40 Tahun	23.9
41-45 Tahun	23.9
46 dan ke atas	32.6
JUMLAH	100
JANTINA	
Perempuan	60.9
Lelaki	39.1
JUMLAH	100
STATUS PERKAHWINAN	
Bujang	23.9
Berkahwin	73.9
Duda	0
Janda	0
Balu	2.2
JUMLAH	100
TAHAP PENDIDIKAN	
SPM	6.5
STPM/Diploma	2.2
Ijazah	84.8
Sarjana	6.5
PhD	0
Tiada Pendidikan	0

(sambungan Jadual 1)

JUMLAH	100
PEKERJAAN	
Guru	93.5
Staf Am	6.5
Pengawal	0
JUMLAH	100
BANGSA	
Melayu	50
Cina	0
India	0
Lain-lain	50
JUMLAH	100
AGAMA	
Islam	100
Kristian	0
Hindu	0
Buddha	0
Lain-lain	0
JUMLAH	100
PENDAPATAN	
RM 1000 - RM 1500	0
RM 1500 - RM 2000	2.2
RM 2000 - RM 2500	0
RM 2500 – RM 3000	4.3
RM 3000 > Keatas	93.5
JUMLAH	100

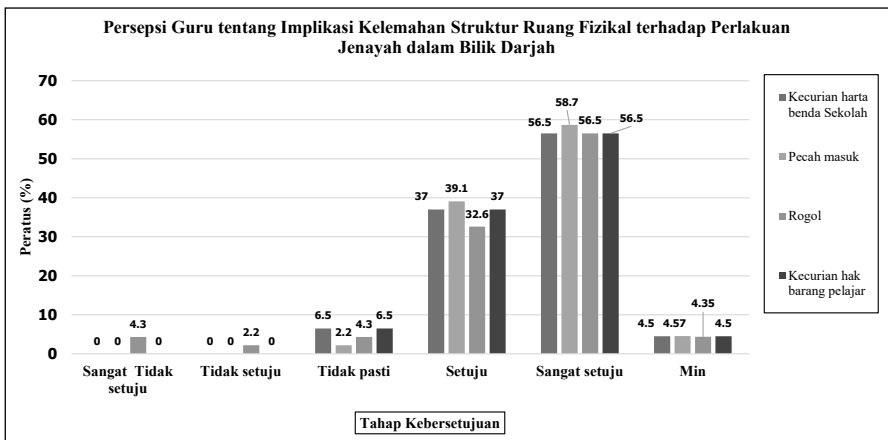
Sumber: Kajian lapangan (2019)

Jadual 1 menunjukkan demografi responden berdasarkan kajian implikasi kelemahan struktur ruang fizikal Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya terhadap masalah jenayah. Sebanyak 89 peratus responden yang tinggal di bandar Kota Kinabalu, 8.7 peratus di Pulau Gaya dan 2.2 peratus tinggal di tempat lain-lain, manakala mengikut aspek umur, responden terbanyak adalah dalam lingkungan umur 46 tahun dan ke atas, iaitu sebanyak 32.6 peratus, kemudiaan diikuti lingkungan umur 36-40 tahun dan 41-45 tahun iaitu 23.9 peratus. Responden perempuan lebih banyak berbanding responden lelaki iaitu masing-masing 60.9 peratus dan 39.1 peratus. Selain itu, responden yang sudah berkahwin merupakan responden yang terbanyak iaitu 73.9 peratus, kemudiaan diikuti dengan bujang iaitu sebanyak 23.9 peratus dan 2.2 peratus

adalah batu. Bagi tahap pendidikan pula, tahap ijazah merupakan tahap terbanyak bagi jumlah responden iaitu sebanyak 84.8 peratus, manakala pekerjaan pula, 93.5 peratus adalah guru dan 6.5 peratus adalah staf am sekolah. Seterusnya ialah kategori bangsa di mana 50 peratus adalah bangsa Melayu dan 50 peratus lagi bangsa lain seperti Bajau, Suluk Kadazan dan lain-lain. Semua responden adalah 100 peratus beragama Islam. Akhir sekali ialah jumlah pendapatan responden. Tingkat pendapatan terbanyak ialah RM3000 > ke atas, iaitu sebanyak 93.5 peratus, kemudian diikuti dengan RM2,500 – RM3,000 iaitu sebanyak 4.3 peratus dan RM1,500 - RM2,000 sebanyak 2.2 peratus.

Persepsi Guru tentang Implikasi Kelemahan Struktur Ruang Fizikal Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya terhadap Insiden Jenayah dalam Kawasan Sekolah

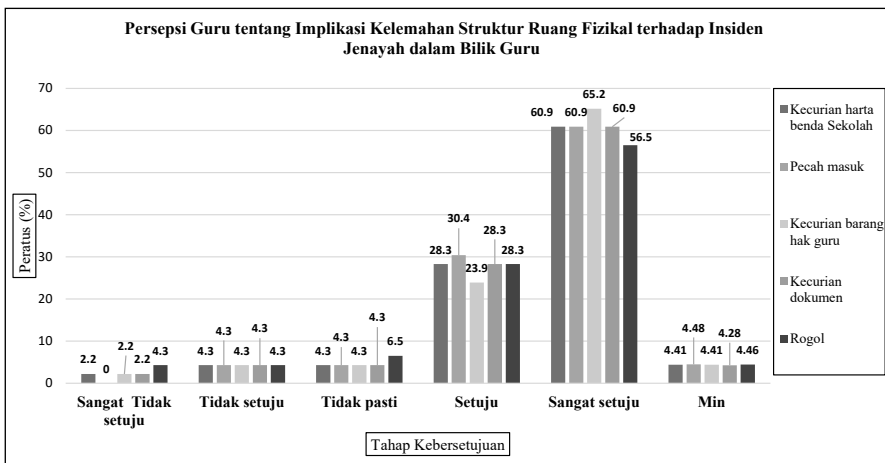
Penelitian persepsi guru tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya terhadap pelaksanaan jenayah akan diperincikan mengikut tiga ruang yang berbeza iaitu ruang bilik guru, bilik darjah dan persekitaran sekolah melalui pemaparan data Rajah 1 hingga 3.

Rajah 1 Implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap insiden jenayah di ruang bilik darjah

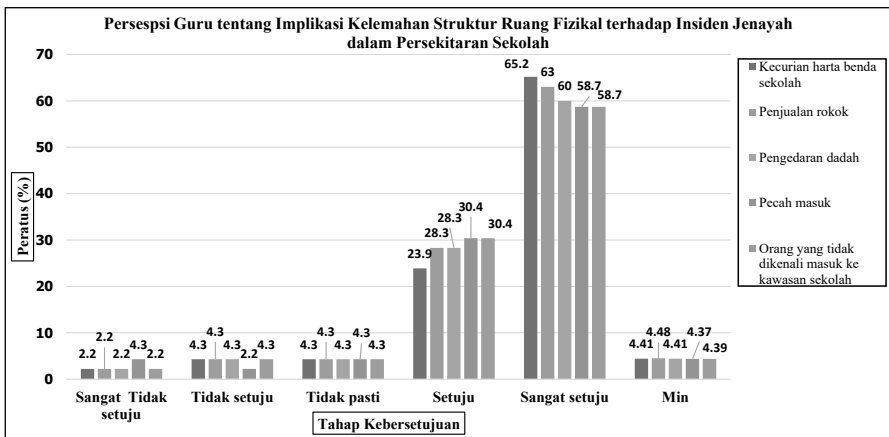
Sumber: Kajian lapangan (2019)

Rajah 1 menunjukkan persepsi guru tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap insiden jenayah dalam bilik darjah di Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya, Kota Kinabalu. Berdasarkan Rajah 1, skala sangat setuju merupakan skala yang paling banyak disokong oleh responden di mana implikasi terhadap insiden jenayah paling tinggi ialah jenayah pecah masuk iaitu 58.7 peratus, kemudian diikuti oleh jenayah kecurian harta benda sekolah, rogol dan kecurian barang hak milik pelajar iaitu 56.5 peratus. Skala setuju pula merupakan tahap kedua tertinggi disokong oleh responden di mana jenayah pecah masuk juga merupakan jenayah paling tinggi iaitu 39.1 peratus, kemudian diikuti dengan jenayah kecurian harta benda sekolah dan barang milik pelajar iaitu 37 peratus serta jenayah rogol 32.6 peratus. Skala tidak setuju dan sangat tidak setuju merupakan skala terendah di mana responden hanya menyokong 4.3 peratus dan 2.2 peratus pada jenayah rogol dan 0 peratus pada jenayah lain. Seterusnya pada skala tidak pasti pula, jenayah kecurian harta benda sekolah dan barang hak milik pelajar disokong sebanyak 6.5 peratus, rogol 4.3 peratus dan pecah masuk 2.2 peratus. Akhir sekali ialah nilai min bagi implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap perlakuan jenayah dalam bilik darjah di Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya, Kota Kinabalu. Nilai min tertinggi ialah jenayah pecah masuk iaitu 4.57, diikuti dengan kecurian harta benda sekolah dan barang hak milik pelajar iaitu 4.5 serta jenayah rogol 4.35.

Rajah 2 Persepsi guru tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap insiden jenayah dalam ruang bilik guru
 Sumber: Kajian lapangan (2019)

Berdasarkan persepsi guru tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap insiden jenayah dalam bilik guru seperti yang ditunjukkan dalam Rajah 2 jelas menunjukkan tahap skala sangat setuju merupakan skala paling tinggi disokong oleh responden. Kecurian barang hak milik guru merupakan perlakuan jenayah paling tinggi dalam skala tersebut iaitu 65.2 peratus, kemudian diikuti dengan kecurian harta benda sekolah, pecah masuk dan kecurian dokumen iaitu 60.9 peratus dan rogol 56.5 peratus. Bagi skala setuju pula, kes pecah masuk juga merupakan kes yang paling tinggi disokong oleh responden iaitu 30.4 peratus, kemudian diikuti dengan jenayah kecurian harta benda sekolah, kecurian dokumen dan rogol iaitu 28.3 peratus serta kecurian barang hak milik guru sebanyak 23.9 peratus. Bagi skala sangat tidak setuju dan tidak setuju pula, semua kes disokong 4.3 peratus kecuali kecurian harta benda sekolah, barang hak milik guru dan dokumen dalam skala sangat tidak setuju iaitu 2.2 peratus. Begitu juga dengan skala tidak pasti, semua kes disokong 4.3 peratus kecuali jenayah rogol iaitu 6.5 peratus. Akhir sekali ialah nilai min di mana nilai min paling tinggi ialah 4.48 bagi kes pecah masuk, kemudiaan diikuti kes rogol 4.46 dan 4.41 bagi kecurian barang hak milik guru dan harta benda sekolah.

Rajah 3 Persepsi guru tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap insiden jenayah dalam ruang persekitaran sekolah
 Sumber: Kajian lapangan (2019)

Rajah 3 menunjukkan persepsi guru tentang implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap pelakuan jenayah dalam persekitaran sekolah. Kes kecurian harta benda sekolah dan penjualan rokok merupakan kes paling tinggi disokong oleh responden dalam skala sangat setuju iaitu masing-masing 65.2 peratus dan 63 peratus. Kes pecah masuk dan orang yang tidak dikenali masuk dalam sekolah pula adalah 58.7 peratus dan kes pengedaran dadah sebanyak 60 peratus. Bagi skala setuju pula, kes pecah masuk dan orang tidak dikenali pula mencatatkan 30.4 peratus, kemudian pengedaran dadah dan penjualan rokok adalah 28.3peratus serta kecurian harta benda sekolah sebanyak 23.9 peratus. Dalam skala tidak pasti dan tidak setuju pula, semua kes adalah 4.3 peratus kecuali kes pecah masuk iaitu 2.2 peratus dalam skala tidak setuju. Tahap skala sangat tidak setuju pula, semua kes adalah 2.2 peratus kecuali kes pecah masuk 4.3 peratus. Akhir sekali ialah nilai min. Nilai min paling tinggi ialah penjualan rokok iaitu 4.48 peratus, kemudian diikuti dengan orang yang tidak dikenali iaitu 4.39 serta penjualan rokok dan pengedaran dadah iaitu sebanyak 4.41.

KESIMPULAN

Persepsi implikasi kelemahan struktur ruang fizikal terhadap insiden jenayah dalam ruang bilik darjah, bilik guru dan persekitaran sekolah di Sekolah Kebangsaan Pulau Gaya sangat membimbangkan di mana skala sangat setuju merupakan skala paling tinggi terhadap semua jenayah yang ditelitikan seperti pecah masuk, kecurian harta benda sekolah, kecurian barang hak milik guru dan pelajar, rogol dan lain-lain. Hal ini demikian kerana, sekolah tersebut mempunyai kelemahan struktur ruang fizikal yang mengundang kepada perlakuan jenayah.

RUJUKAN

- Flannery, D. J., & Huff, C. R. (1990). *Youth violence: Prevention, intervention, and social policy*. Washington DC: American Psychiatric Press.
- Husna, N., Hassan, C., Makhtar, N. K., Subki, N. S., Hamzah, N. A., & Ismail, S. (2017). *A survey on occupational safety and health awareness among school teachers in Kelantan, Malaysia*.
- Kementerian Kesihatan Malaysia & Kementerian Pendidikan Malaysia. (1999). *Modul Latihan Program Bersepadu Sekolah Sihat*. Kuala Lumpur: Bahagian Sekolah, Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Kementerian Pelajaran Malaysia. (2002). *Konsep dan manual sekolah selamat: Panduan pelaksanaan menjadi sekolah, komuniti dan keluarga selamat untuk kanak-kanak* Kementerian Pendidikan Malaysia. Surat Pekeliling Ikhtisas Bil.7/1999.
- Knoff, H. M., & Batsche, G. M. (1995). Project ACHIEVE: Analyzing a school reform process for at-risk and underachieving students. *School Review*, 24, 579-592.
- Marinah Awang & Norhazwani Suyantob. (2017). Pendekatan keselamatan dan kesejahteraan pelajar untuk sekolah-sekolah di Malaysia. *Universiti Pendidikan Sultan Idris, Malaysia*, 7 (1), 139 – 153.
- Norlia Arshad & Sufean Hussin. (2006). Dasar Sekolah Selamat: Tinjauan di satu zon Bandar Raya Kuala Lumpur. *Jurnal Pendidikan*, 26, 27-36.
- Sambasivam, S S., Karupiah, K., Subramaniam, K., Praveena, SM., & Abidin. (2017). Ez. Potential safety risks in schools: Ensuring the safety of our precious ones. *Ann Trop Med Pubic Health*, 10, 580-585.
- Wan Sabri bin Wan Ismail. (2012). *Kesedaran keselamatan dalam kalangan pelajar Kolej Kemahiran Tinggi Mara di Lembah Kelang*. Tesis Sarjana (tidak diterbitkan). Fakulti Kejuruteraan Teknikal dan Vokasional, Universiti Tun Hussein Onn Malaysia, Batu Pahat.

